

DECYZJA KOMISJI**z dnia 5 września 2013 r.****dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 5666)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2013/448/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a i 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) od 2013 r. przydział uprawnień do emisji prowadzącym instalację odbywa się poprzez sprzedaż na aukcji. W latach 2013-2020 kwalifikujący się prowadzący instalacje będą jednak w dalszym ciągu otrzymywać bezpłatne uprawnienia. Liczba uprawnień otrzymywanych przez każdego prowadzącego instalacje jest określana na podstawie zharmonizowanych ogólnounijnych zasad ustanowionych w dyrektywie 2003/87/WE i decyzji Komisji 2011/278/UE⁽²⁾.
- (2) Państwa członkowskie były zobowiązane przedłożyć Komisji do dnia 30 września 2011 r. krajowe środki wykonawcze obejmujące, wśród innych obowiązkowych informacji, wykaz instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE na ich terytorium oraz wstępną ilość bezpłatnych uprawnień, które mają zostać przydzielone między 2013 a 2020 r. obliczoną na podstawie ogólnounijnych zharmonizowanych zasad.
- (3) Art. 18 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Chorwacji oraz dostosowań w Traktacie o Unii Europejskiej, Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktacie ustanawiającym Europejską

Wspólnotę Energii Atomowej⁽³⁾ przewiduje środki przejściowe mające zastosowanie do Chorwacji, określone w załączniku V do tego aktu. Zgodnie z pkt 10 załącznika V Chorwacja ma obowiązek zapewnienia, aby prowadzący instalacje spełniali wymogi dyrektywy 2003/87/WE dla całego roku 2013. Jednocześnie prowadzący kwalifikujące się instalacje otrzymują bezpłatne uprawnienia dla całego roku 2013, co umożliwi im zapewnienie pełnej zgodności z EU ETS i jego zasadą rocznego monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji oraz umarzania uprawnień do emisji. W związku z powyższym Chorwacja przedłożyła Komisji krajowe środki wykonawcze zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE i art. 15 ust. 1 decyzji 2011/278/UE.

- (4) Aby zapewnić jakość i porównywalność danych Komisja opracowała elektroniczny wzór służący do składania krajowych środków wykonawczych. Wszystkie państwa członkowskie przedłożyły, w takiej lub podobnej formie, wykaz instalacji, tabelę zawierającą wszystkie wymagane dane dla instalacji oraz raport dotyczący metodyki, określający proces zbierania danych przez organy państw członkowskich.
- (5) Biorąc pod uwagę szeroki zakres przedłożonych informacji i danych, pierwszym krokiem Komisji było sprawdzenie kompletności środków. W przypadkach gdy Komisja zauważyła, że przedłożone środki były niekompletne, zwracała się do zainteresowanych państw członkowskich o dodatkowe informacje. W odpowiedzi stosowne organy przedkładały odpowiednie dodatkowe informacje, aby zapewnić kompletność przedłożonych środków.
- (6) Krajowe środki wykonawcze, w tym wstępne całkowite roczne ilości bezpłatnych uprawnień do emisji, które mają zostać przyznane między 2013 a 2020 r., zostały ocenione na podstawie kryteriów określonych w dyrektywie 2003/87/WE, w szczególności jej art. 10a, oraz w decyzji 2011/278/UE, z uwzględnieniem wytycznych Komisji dla państw członkowskich zatwierdzonych przez Komitet ds. Zmian Klimatu w dniu 14 kwietnia 2011 r. W stosownych przypadkach uwzględniono wytyczne dotyczące interpretacji załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 130 z 17.5.2011, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 24.4.2012, s. 21.

- (7) Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę zgodności krajowych środków wykonawczych dla każdego państwa członkowskiego. W ramach tej szczegółowej oceny Komisja przeprowadziła analizę spójności samych danych oraz spójności danych ze zharmonizowanymi zasadami przydziału. Przede wszystkim Komisja zbadała, czy instalacje kwalifikują się do bezpłatnego przydziału oraz podział instalacji na podinstalacje i ich granice. Następnie Komisja sprawdziła, czy zastosowano prawidłowe wskaźniki emisyjności dla stosownych podinstalacji. Biorąc pod uwagę, że w odniesieniu do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów decyzja 2011/278/UE określa zasadniczo jeden wskaźnik emisyjności dla każdego produktu, Komisja zwróciła szczególną uwagę na zastosowanie wskaźnika emisyjności do produktu końcowego wyprodukowanego zgodnie z definicją produktu i granicami systemowymi określonymi w załączniku I do decyzji 2011/278/UE. Ponadto, uwzględniając znaczący wpływ na przydziały, Komisja dokonała szczegółowej analizy obliczenia historycznego poziomu działalności instalacji, przypadków znaczących zmian zdolności produkcyjnych w okresie odniesienia, obliczenia wstępnej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie z uwzględnieniem zamienności paliw i energii elektrycznej, narażenia na ucieczkę emisji oraz eksportu ciepła do prywatnych gospodarstw. Przy identyfikacji ewentualnych dodatkowych nieprawidłowości w stosowaniu zharmonizowanych zasad przydziału pomogły dalsze statystyczne analizy i kontrole wiarygodności, w których zastosowano takie wskaźniki jak np. proponowany przydział dla historycznego poziomu działalności w porównaniu do wskaźników emisyjności lub historyczny poziom działalności w porównaniu do zdolności produkcyjnych.
- (8) Na podstawie wyników oceny Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę instalacji, w których zidentyfikowano potencjalne nieprawidłowości w stosowaniu zharmonizowanych zasad przydziału, zwracając się do właściwych organów przedmiotowych państw członkowskich o dalsze wyjaśnienia.
- (9) W świetle wyników oceny zgodności Komisja uznała, że krajowe środki wykonawcze zgłoszone przez Austrię, Belgię, Bułgarię, Chorwację, Cypr, Danię, Estonię, Finlandię, Francję, Grecję, Hiszpanię, Irlandię, Litwę, Luksemburg, Łotwę, Maltę, Niderlandy, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowację, Słowenię, Szwecję, Węgry, Włochy i Zjednoczone Królestwo są zgodne z dyrektywą 2003/87/WE i decyzją 2011/278/UE. Instalacje włączone do krajowych środków wykonawczych przez te państwa członkowskie uznano za kwalifikujące się do bezpłatnych przydziałów i nie wykryto niezgodności w odniesieniu do wstępnej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie w odniesieniu do tych państw członkowskich.
- (10) W świetle wyników oceny Komisja uważa jednak, że niektóre aspekty krajowych środków wykonawczych przedłożonych przez Niemcy i Republikę Czeską są niezgodne z kryteriami określonymi w dyrektywie 2003/87/WE i decyzji 2011/278/UE, przy uwzględnieniu wytycznych Komisji dla państw członkowskich zatwierdzonych przez Komitet ds. Zmian Klimatu w dniu 14 kwietnia 2011 r.
- (11) Komisja zauważa, że Niemcy zaproponowały, aby dla 7 instalacji zwiększono liczbę przydzielonych bezpłatnie uprawnień do emisji, ponieważ pozwoliłoby to na uniknięcie zbędnych trudności. Zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE i decyzją 2011/278/UE wstępną liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji, przedkładaną w ramach krajowych środków wykonawczych, oblicza się na podstawie zharmonizowanych ogólnounijnych zasad. Decyzja 2011/278/UE nie przewiduje dostosowania, którego pragną dokonać Niemcy na podstawie art. 9 ust. 5 niemieckiej ustawy o handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – TEHG z dnia 28 lipca 2011 r. Do 2012 r. przydział bezpłatnych uprawnień do emisji był zorganizowany na poziomie krajowym, ale od 2013 r. prawodawca celowo ustanowił w pełni zharmonizowane zasady przydzielania instalacjom bezpłatnych uprawnień, tak aby wszystkie instalacje traktowane były w ten sam sposób. Każda jednostronna zmiana wstępnych ilości bezpłatnych uprawnień obliczonych przez państwa członkowskie na podstawie decyzji 2011/278/UE stanowiłaby naruszenie tego zharmonizowanego podejścia. Niemcy nie udowodniły, że przydziały dla przedmiotowych instalacji obliczone na podstawie decyzji 2011/278/UE były w wyraźny sposób nieodpowiednie, biorąc pod uwagę cel pełnej harmonizacji przydziałów. Przydzielenie większej liczby bezpłatnych uprawnień niektórym instalacjom zakłóciłoby konkurencję lub groziłoby jej zakłóceniem i miałyby skutki transgraniczne biorąc pod uwagę ogólnounijny handel we wszystkich sektorach objętych dyrektywą 2003/87/WE. W świetle zasady równego traktowania instalacji w ramach systemu EU ETS oraz równego traktowania państw członkowskich, Komisja uważa, że należy wyrazić sprzeciw wobec wstępnej ilości bezpłatnych uprawnień dla niektórych instalacji określonej w niemieckich krajowych środkach wykonawczych, którą określono w załączniku I lit. A.
- (12) Komisja uważa, że zaproponowane przez Niemcy krajowe środki wykonawcze są również sprzeczne z decyzją 2011/278/UE, ponieważ zastosowanie wskaźnika emisyjności dla produktów dla ciekłego metalu w przypadkach wymienionych w lit. B załącznika I do niniejszej decyzji jest niezgodne z przedmiotowymi zasadami. W związku z powyższym Komisja zauważa, że w niemieckich krajowych środkach wykonawczych, w przypadkach produkcji stali w konwertorach tlenowych oraz gdy ciekły metal z wielkich pieców nie jest

rafinowany w stal w tej samej instalacji, ale jest eksportowany w celu dalszego przetworzenia, prowadzącemu instalację zawierającą wielkie piece do produkcji ciekłego metalu nie przydziela się bezpłatnych uprawnień. Bezpłatne uprawnienia przydziela się za to instalacji, w której prowadzona jest rafinacja stali.

- (13) Komisja zauważa, że do celów przydziału uprawnień do emisji wskaźniki emisyjności dla produktów zostały określone w decyzji 2011/278/UE z uwzględnieniem definicji produktów i złożoności procesu produkcyjnego, co pozwala na weryfikację danych produkcyjnych i jednolite zastosowanie wskaźników emisyjności dla produktów w całej Unii. Do celów zastosowania wskaźników emisyjności dla produktów, instalacje dzieli się na podinstalacje, zaś podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności dla produktów definiuje się jako czynniki produkcji, produkty i odpowiadające im emisje, które dotyczą wytwarzania produktu, dla którego w załączniku I do decyzji 2011/278/UE ustanowiono wskaźnik emisyjności. W związku z tym wskaźniki emisyjności są ustanawiane dla produktów, a nie dla procesów. Dlatego też opracowano wskaźnik dla ciekłego metalu, przy czym produkt został zdefiniowany jako płynna surówka żelaza do dalszego przerobu. Fakt, że granice systemowe dla wskaźnika emisyjności dla ciekłego metalu określone w załączniku I do decyzji 2011/278/UE obejmują konwertory tlenowe nie zezwala państwu członkowskiemu na zignorowanie faktu, że przydział powinien odbywać się dla produkcji danego produktu. Potwierdza to fakt, że wartości wskaźników powinny obejmować wszystkie emisje bezpośrednie związane z produkcją. Głównym źródłem emisji jest jednak produkcja ciekłego metalu w wielkim piecu, zaś proces rafinacji ciekłego metalu w stal w konwertorze tlenowym powoduje stosunkowo niewiele emisji. W związku z tym wartość wskaźnika emisyjności byłaby o wiele niższa, gdyby obejmował on również instalacje importujące ciekły metal i rafinujące go w stal w konwertorze tlenowym. Ponadto w świetle ogólnego systemu przydziałów ustanowionego w decyzji 2011/278/UE, w szczególności w odniesieniu do przepisów dotyczących znacznych zmian zdolności produkcyjnych, przydziału zaproponowanego przez Niemcy nie można uznać za spójny. Dlatego Komisja uznaje, że ze względu na brak odpowiedniej podinstalacji, która umożliwiałaby ustalenie przydziału zgodnie z art. 10 decyzji 2011/278/UE, instalacje importujące ciekły metal w celu dalszego przetworzenia nie mogą zostać uznane za kwalifikujące się do uzyskania bezpłatnych uprawnień na podstawie wskaźnika emisyjności dla metalu ciekłego w odniesieniu do importowanej ilości ciekłego metalu. W związku z tym Komisja wyraża sprzeciw wobec wstępnej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie zaproponowanej dla instalacji wymienionych w lit. B załącznika I do niniejszej decyzji.

- (14) W odniesieniu do stosowania wskaźnika emisyjności dla ciekłego metalu w krajowych środkach wykonawczych zaproponowanych przez Republikę Czeską Komisja zauważa, że przydział dla instalacji wymienionej w lit. C o numerze identyfikacyjnym CZ-existing-CZ-73-CZ-

0134-11/M nie odpowiada wartości wskaźnika emisyjności dla ciekłego metalu pomnożonej przez stosowny historyczny poziom działalności związanej z produktem wymieniony w krajowych środkach wykonawczych, w związku z czym jest on niezgodny z art. 10 ust. 2 lit. a) decyzji 2011/278/UE. Komisja wyraża zatem sprzeciw wobec przydziału dla tej instalacji, o ile błąd ten nie zostanie naprawiony. Ponadto Komisja zauważa, że przydział dla instalacji wymienionej w lit. C o numerze identyfikacyjnym CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 uwzględnia procesy, które są objęte granicami systemowymi dla wskaźnika emisyjności dla ciekłego metalu. Instalacja nie produkuje jednak ciekłego metalu, tylko go importuje. Ze względu na brak produkcji ciekłego metalu w instalacji o numerze identyfikacyjnym CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05, a w związku z tym brak odpowiedniej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu, która umożliwiłaby określenie przydziału zgodnie z art. 10 decyzji 2011/278/UE, proponowany przydział jest niezgodny z zasadami dotyczącymi przydziału, co może prowadzić do podwójnego liczenia. W związku z tym Komisja wyraża sprzeciw wobec przydziału dla instalacji wymienionych w lit. C załącznika I do niniejszej decyzji.

- (15) Komisja zauważa, że instalacje, o których mowa w lit. D załącznika I do niniejszej decyzji, otrzymują przydział na podstawie podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe dla produkcji cynku w wielkich piecach i procesów powiązanych. W związku z tym Komisja zauważa, że emisje przypisane podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe są już objęte zakresem podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów dla metalu ciekłego, na podstawie którego jedna z instalacji również otrzymuje przydział, w związku z czym są one liczone podwójnie. Podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności dla produktów dla metalu ciekłego w wyraźny sposób obejmuje czynniki produkcji, produkty i odpowiadające im emisje odnoszące się do produkcji ciekłego metalu w wielkich piecach oraz wszystkie powiązane procesy określone w załączniku I do decyzji 2011/278/UE, w tym przerób żużlu. Zaproponowane przez Niemcy krajowe środki wykonawcze są zatem niezgodne z art. 10 ust. 8 decyzji 2011/278/UE oraz obowiązkiem unikania podwójnego liczenia emisji, ponieważ niektóre emisje są uwzględnione dwukrotnie w przydziale dla tych instalacji. Dlatego Komisja wyraża sprzeciw wobec przydziału dla tych instalacji na podstawie podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe dla produkcji cynku w wielkich piecach i procesów powiązanych.

- (16) Komisja zauważa również, że wykaz instalacji zawarty w niemieckich krajowych środkach wykonawczych jest niepełny, w związku z czym jest niezgodny z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. Wykaz ten nie obejmuje instalacji produkujących polimery, w szczególności S-PVC i E-PVC, oraz monomer chlorku winylu (VCM), wraz z ilością uprawnień, które mają być przydzielone każdej z tych instalacji znajdujących się na terytorium

Niemiec, do których ma zastosowanie wspomniana dyrektywa i o których mowa w sekcji 5.1 wytycznych Komisji dotyczących interpretacji załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE, zatwierdzonych przez Komitet ds. Zmian Klimatu w dniu 18 marca 2010 r. Komisja jest świadoma opinii Niemiec, że produkcja polimerów, w szczególności S-PVC i E-PVC, oraz VCM, nie jest objęta załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE. Komisja uważa, że polimery, w tym S-PVC i E-PVC, oraz VCM spełniają kryteria definicji dla przedmiotowej działalności (produkcja chemikaliów organicznych luzem) określonej w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE. W związku z tym, w bliskiej współpracy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi gałęziami przemysłu, opracowano odpowiednie wskaźniki emisyjności dla produktów dla S-PVC, E-PVC i VCM, określone w załączniku I do decyzji 2011/278/UE.

(17) Komisja zauważa, że fakt, iż niemiecki wykaz instalacji jest niepełny, ma niepożądane skutki dla przydziału na podstawie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe w odniesieniu do instalacji wymienionych w lit. E załącznika I do niniejszej decyzji, które eksportują ciepło do instalacji produkujących chemikalia organiczne luzem. Podczas gdy podstawę dla przydziału bezpłatnych uprawnień na podstawie podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe stanowi wyłącznie eksport ciepła do instalacji lub innego obiektu nieobjętego dyrektywą 2003/87/WE, w niemieckich krajowych środkach wykonawczych eksport ciepła do instalacji prowadzących działalność objętą zakresem załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE jest uwzględniany przy ustalaniu przydziałów dla instalacji wymienionych w lit. E załącznika I do niniejszej decyzji. W związku z powyższym proponowane przydziały dla instalacji wymienionych w lit. E załącznika I są niezgodne z zasadami przydziału. Dlatego Komisja wyraża sprzeciw wobec przydziału dla instalacji wymienionych w lit. E załącznika I do niniejszej decyzji.

(18) Zgodnie z art. 9 i 9a dyrektywy 2003/87/WE Komisja opublikowała w decyzji 2010/634/UE⁽¹⁾ bezwzględną liczbę uprawnień w całej Unii na okres 2013–2020. W tym kontekście ilość brana pod uwagę zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/87/WE jest oparta na całkowitej ilości uprawnień wydanych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami Komisji dotyczącymi ich krajowych planów rozdziału uprawnień na okres 2008–2012. Pod koniec okresu rozliczeniowego 2008–2012 Komisja uzyskała jednak dodatkowe informacje i bardziej szczegółowe dane, dotyczące w szczególności ilości uprawnień

wydanych nowym instalacjom z rezerw państw członkowskich dla nowych instalacji oraz wykorzystania uprawnień z rezerw państw członkowskich dla projektów wspólnych wdrożeń ustanowionych zgodnie z art. 3 decyzji Komisji 2006/780/WE⁽²⁾. Ponadto w odniesieniu do dostosowania ogólnounijnej ilości uprawnień zgodnie z art. 9a dyrektywy 2003/87/WE, w szczególności jego ust. 1 i 4, należy uwzględnić najnowsze dane naukowe dotyczące współczynnika ocieplenia globalnego gazów cieplarnianych, decyzje Komisji C(2011) 3798 i C(2012) 497 dotyczące zatwierdzenia jednostronnego włączenia dodatkowych gazów cieplarnianych przez Włochy i Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 24 dyrektywy 2003/87/WE oraz wyłączenie instalacji niskoemisyjnych z EU ETS przez Niemcy, Zjednoczone Królestwo, Francję, Niemcy, Niderlandy, Hiszpanię, Słowenię i Włochy zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/87/WE.

(19) Dodatkowo bezwzględna liczba uprawnień w całej Unii powinna uwzględniać przystąpienie Chorwacji do Unii Europejskiej oraz rozszerzenie EU ETS na państwa EFTA-EOG. Zgodnie z pkt 8 załącznika III do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Chorwacji oraz dostosowań w Traktacie o Unii Europejskiej, Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej ilość brana pod uwagę zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/87/WE zostaje zwiększona w wyniku przystąpienia Chorwacji o ilość uprawnień, jakie Chorwacja sprzeda na aukcji zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. Włączenie do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE⁽³⁾ i decyzji 2011/278/UE zmienionej decyzją Komisji 2011/745/UE⁽⁴⁾ na mocy decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 152/2012⁽⁵⁾ powoduje zwiększenie ogólnej ilości uprawnień w całym EU ETS na podstawie art. 9 i 9a dyrektywy 2003/87/WE. Dlatego niezbędne jest uwzględnienie stosownych danych liczbowych dostarczonych przez państwa EFTA-EOG w części A dodatku do tej dyrektywy w Porozumieniu EOG.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2010/634/UE z dnia 22 października 2010 r. dostosowująca w całej Unii liczbę uprawnień, które mają być wydane w ramach systemu unijnego na rok 2013, oraz uchylająca decyzję 2010/384/UE (Dz.U. L 279 z 23.10.2010, s. 34).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2006/780/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach protokołu z Kioto (Dz.U. L 316 z 16.11.2006, s. 12).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2011/745/UE z dnia 11 listopada 2011 r. zmieniająca decyzje 2010/2/UE i 2011/278/UE w odniesieniu do sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji (Dz.U. L 299 z 17.11.2011, s. 9).

⁽⁵⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 152/2012 z dnia 26 lipca 2012 r. zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG (Dz.U. L 309 z 8.11.2012, s. 38).

- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/634/UE.
- (21) W 2014 r. i każdym kolejnym roku całkowitą ilość uprawnień ustaloną dla 2013 r. na podstawie art. 9 i 9a dyrektywy 2003/87/WE pomniejsza się o współczynnik liniowy 1,74 % od 2010 r., co daje ilość 38 264 246 uprawnień.
- (22) Art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE ogranicza maksymalną roczną ilość uprawnień stanowiącą podstawę do obliczania bezpłatnych uprawnień dla instalacji nieobjętych art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE. Limit ten składa się z dwóch elementów, o których mowa w art. 10a ust. 5 lit. a) i b) dyrektywy 2003/87/WE, które zostały określone przez Komisję na podstawie ilości ustalonych zgodnie z art. 9 i 9a dyrektywy 2003/87/WE, danych dostępnych publicznie w rejestrze Unii oraz informacji dostarczonych przez państwa członkowskie, w szczególności w odniesieniu do udziału emisji produkowanych przez wytwórców energii elektrycznej i inne instalacje nie kwalifikujące się do przydziału bezpłatnych uprawnień, o których mowa w art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz zweryfikowanych emisji w okresie 2005–2007 z instalacji, które zostały objęte systemem EU ETS dopiero od 2013 r., biorąc pod uwagę najnowsze dane naukowe dotyczące współczynnika ocieplenia globalnego gazów cieplarnianych, jeśli są one dostępne.
- (23) Limit określony w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE nie może zostać przekroczony, zaś spełnienie tego wymogu zapewnia się poprzez zastosowanie rocznego międzysektorowego współczynnika korygującego, który w stosownych przypadkach ogranicza ilość bezpłatnych uprawnień dla wszystkich instalacji kwalifikujących się do ich przydziału w sposób jednolity. Państwa członkowskie muszą uwzględnić ten fakt przy podejmowaniu decyzji na temat ostatecznych rocznych ilości przydziałów dla instalacji na podstawie wstępnych przydziałów i niniejszej decyzji. Art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE zobowiązuje Komisję do określenia międzysektorowego współczynnika korygującego poprzez porównanie sumy wstępnej całkowitej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych przez państwa członkowskie z limitem określonym w art. 10a ust. 5 w sposób określony w art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE.
- (24) W wyniku włączenia dyrektywy 2009/29/WE do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 152/2012, limit określony w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zharmonizowane zasady przydziału i międzysektorowy współczynnik korygujący mają być stosowane w państwach EFTA-EOG. Niezbędne jest zatem uwzględnienie wstępnych rocznych ilości bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych w okresie 2013–2020 ustalonych decyzjami Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 10 lipca 2013 r. dotyczącymi krajowych środków wykonawczych Islandii, Norwegii i Liechtensteinu.
- (25) Limit określony w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE wynosi w 2013 r. 809 315 756 uprawnień. Aby ustalić ten limit, Komisja najpierw zebrała od państw członkowskich i państw EFTA-EOG informacje, czy instalacje kwalifikują się jako wytwórcy energii elektrycznej lub inne instalacje objęte art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE. Następnie Komisja określiła udział emisji w okresie 2005–2007 z instalacji nieobjętych tym przepisem, ale objętych systemem EU ETS w okresie od 2008 do 2012 r. Następnie Komisja zastosowała ten udział wynoszący 34,78289436 % do ilości określonej na podstawie art. 9 dyrektywy 2003/87/WE (1 976 784 044 uprawnień). Do wyniku tego obliczenia Komisja dodała 121 733 050 uprawnień, w oparciu o średnie roczne zweryfikowane emisje w okresie 2005–2007 z przedmiotowych instalacji biorąc pod uwagę zmieniony zakres EU ETS od 2013 r. W tym kontekście Komisja zastosowała informacje dostarczone przez państwa członkowskie i państwa EFTA-EOG w celu dostosowania limitu. W przypadkach gdy roczne zweryfikowane emisje dla okresu 2005–2007 nie były dostępne, Komisja dokonała w możliwym zakresie ekstrapolacji stosownych danych dotyczących emisji ze zweryfikowanych emisji w latach późniejszych poprzez odwrotne zastosowanie współczynnika 1,74 %. Komisja przeprowadziła konsultacje z organami państw członkowskich i otrzymała z ich strony potwierdzenie informacji i danych zastosowanych w tym celu. Porównanie limitu określonego w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE z sumą wstępnej rocznej ilości bezpłatnych uprawnień bez zastosowania współczynników, o których mowa w załączniku VI do decyzji 2011/278/UE, stanowi roczny międzysektorowy współczynnik korygujący określony w załączniku II do niniejszej decyzji.
- (26) Biorąc pod uwagę lepszy pogląd na ilość bezpłatnych uprawnień, które mają zostać przydzielone, wynikający z niniejszej decyzji, Komisja może lepiej oszacować ilość uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE. Biorąc pod uwagę limit określony w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, przydział dla produkcji ciepła zgodnie z art. 10a ust. 4 określony w tabeli poniżej oraz wielkość rezerwy dla nowych instalacji, Komisja szacuje, że ilość uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji w okresie od 2013 do 2020 r. wynosi 8 176 193 157.

- (27) W poniższej tabeli określono roczne przydziały dla produkcji ciepła zgodnie z art. 10a ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE:

Rok	Przydział bezpłatnych uprawnień na mocy art. 10a ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE
2013	104 326 872
2014	93 819 860
2015	84 216 053
2016	75 513 746
2017	67 735 206
2018	60 673 411
2019	54 076 655
2020	47 798 754

- (28) Na podstawie krajowych środków wykonawczych, międzysektorowego współczynnika korygującego i współczynnika liniowego państwo członkowskie powinny określić ostateczne roczne ilości bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych na każdy rok w okresie 2013–2020. Ostateczne roczne ilości bezpłatnych uprawnień do emisji powinny zostać określone przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszą decyzją, dyrektywą 2003/87/WE, decyzją 2011/278/UE i innymi stosownymi przepisami prawodawstwa Unii. Państwa EFTA-EOG również powinny określić ostateczne roczne ilości bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych w każdym roku w okresie 2013–2020 zgodnie z art. 10 ust. 9 decyzji 2011/278/UE instalacjom na ich terytorium na podstawie swoich krajowych środków wykonawczych, międzysektorowego współczynnika korygującego i współczynnika liniowego.
- (29) Komisja uważa, że przydział bezpłatnych uprawnień instalacjom objętym systemem EU ETS na podstawie ogólnounijnych zharmonizowanych zasad nie przynosi przedsiębiorstwom selektywnej korzyści gospodarczej, która mogłaby prowadzić do zakłócenia konkurencji i wpłynąć na handel wewnątrzunijny. Na mocy prawa Unii państwa członkowskie mają obowiązek przydzielania bezpłatnych uprawnień i nie mogą w zamian za to sprzedawać przedmiotowych ilości na aukcji. Decyzji państw członkowskich dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień nie można zatem uznać za obejmujące pomoc państwa w rozumieniu art. 107 i 108 TFUE,

dyrektywy 2003/87/WE oraz odpowiadające mu wstępne całkowite roczne ilości bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych tym instalacjom.

2. Nie wnosi się sprzeciwu, jeśli państwo członkowskie zmieni wstępną całkowitą roczną ilość bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom na jego terytorium wymienionym w wykazach, o których mowa w ust. 1 i wymienionym w lit. A załącznika I do niniejszej decyzji przed ustaleniem ostatecznej całkowitej rocznej ilości dla każdego roku od 2013 do 2020 r. zgodnie z art. 10 ust. 9 decyzji 2011/278/UE, o ile zmiana ta polega na wyłączeniu wszelkiego zwiększenia przydziału, które nie jest przewidziane w tej decyzji.

Nie wnosi się sprzeciwu, jeśli państwo członkowskie zmieni wstępną całkowitą roczną ilość bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom na jego terytorium wymienionym w wykazach, o których mowa w ust. 1, i wymienionym w lit. B załącznika I do niniejszej decyzji przed ustaleniem ostatecznej całkowitej rocznej ilości dla każdego roku od 2013 do 2020 r. zgodnie z art. 10 ust. 9 decyzji 2011/278/UE, o ile zmiana ta polega na wyłączeniu wszelkiego przydziału na podstawie wskaźnika emisyjności dla ciekłego metalu dla instalacji importujących ciekły metal, zdefiniowany w załączniku I do decyzji 2011/278/UE w celu dalszego przetworzenia. Jeżeli prowadzi to do zwiększenia wstępnej całkowitej rocznej ilości uprawnień do emisji dla instalacji produkującej i eksportującej ciekły metal do instalacji wymienionej w lit. B załącznika I do niniejszej decyzji, nie wnosi się sprzeciwu, jeżeli przedmiotowe państwo członkowskie odpowiednio zmieni wstępną całkowitą roczną ilość uprawnień dla tej instalacji produkującej i eksportującej ciekły metal.

Nie wnosi się sprzeciwu, jeśli państwo członkowskie zmieni wstępną całkowitą roczną ilość bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom na jego terytorium wymienionym w wykazach, o których mowa w ust. 1, i wymienionym w lit. C załącznika I do niniejszej decyzji przed ustaleniem ostatecznej całkowitej rocznej ilości dla każdego roku od 2013 do 2020 r. zgodnie z art. 10 ust. 9 decyzji 2011/278/UE, o ile zmiana ta polega na dostosowaniu przydziału do art. 10 ust. 2 lit. a) decyzji 2011/278/UE i wyłączeniu wszelkiego przydziału dla procesów, które są objęte granicami systemowymi wskaźnika emisyjności dla produktów dla ciekłego metalu, zdefiniowanego w załączniku I do decyzji 2011/278/UE dla instalacji nieprodukującej ciekłego metalu, ale go importującej, gdzie w przeciwnym wypadku doszłoby do podwójnego liczenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

KRAJOWE ŚRODKI WYKONAWCZE

Artykuł 1

1. Odrzuca się wpis instalacji wymienionych w załączniku I do niniejszej decyzji do wykazów instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE przedłożonych Komisji zgodnie z art. 11 ust. 1

Nie wnosi się sprzeciwu, jeśli państwo członkowskie zmieni wstępną całkowitą roczną ilość bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom na jego terytorium wymienionym w wykazach, o których mowa w ust. 1, i wymienionym w lit. D załącznika I do niniejszej decyzji przed ustaleniem ostatecznej całkowitej rocznej ilości dla każdego roku od 2013 do 2020 r. zgodnie z art. 10 ust. 9 decyzji 2011/278/UE, o ile zmiana ta polega na wyłączeniu wszelkiego przydziału na podstawie podinstalacji wytwarzającej emisję procesowe dla

produkcji cynku w wielkich piecach i powiązanych procesów. Jeżeli prowadzi to do zwiększenia wstępnej całkowitej rocznej ilości uprawnień do emisji na podstawie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe lub paliwie w instalacji wyposażonej w wielki piec i wymienionej w lit. D załącznika I do niniejszej decyzji, nie wnosi się sprzeciwu, jeżeli przedmiotowe państwo członkowskie odpowiednio zmieni wstępną całkowitą roczną ilość uprawnień dla tej instalacji.

Nie wnosi się sprzeciwu, jeśli państwo członkowskie zmieni wstępną całkowitą roczną ilość bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom na jego terytorium wymienionym w wykazach, o których mowa w ust. 1 i wymienionym w lit. E załącznika I do niniejszej decyzji przed ustaleniem ostatecznej całkowitej rocznej ilości dla każdego roku od 2013 do 2020 r. zgodnie z art. 10 ust. 9 decyzji 2011/278/UE, o ile zmiana ta polega na wyłączeniu wszelkiego przydziału dla ciepła eksportowanego do instalacji produkujących polimery, takie jak S-PVC i E-PVC, oraz VCM.

3. O wszelkich zmianach, o których mowa w ust. 2, informuje się Komisję jak najszybciej, a państwo członkowskie nie może ustalić ostatecznej całkowitej rocznej ilości uprawnień dla każdego roku od 2013 do 2020 r. zgodnie z art. 10 ust. 9 decyzji 2011/278/UE do czasu dokonania możliwych do przyjęcia zmian.

Artykuł 2

Nie naruszając art. 1, nie wnosi się sprzeciwu w odniesieniu do wykazów instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE oraz odpowiadających im wstępnych całkowitych rocznych ilości bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych tym instalacjom.

ROZDZIAŁ II

CAŁKOWITA ILOŚĆ UPRAWNIEŃ

Artykuł 3

Art. 1 decyzji 2010/634/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Na podstawie art. 9 i 9a dyrektywy 2003/87/WE całkowita ilość uprawnień, które mają być wydane od 2013 r. i corocznie zmniejszanych w sposób liniowy zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/87/WE wynosi 2 084 301 856 uprawnień”.

ROZDZIAŁ III

MIĘDZYSEKTOROWY WSPÓLCZYNNIK KORYGUJĄCY

Artykuł 4

Jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, o którym mowa w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE i określony zgodnie z art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE zostaje określony w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 września 2013 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

LIT. A

Identyfikator instalacji przedłożony w krajowych środkach wykonawczych

DE000000000000010

DE0000000000000563

DE0000000000000978

DE000000000001320

DE000000000001425

DE-new-14220-0045

DE-new-14310-1474

LIT. B

Identyfikator instalacji przedłożony w krajowych środkach wykonawczych

DE000000000000044

DE000000000000053

DE000000000000056

DE000000000000059

DE000000000000069

LIT. C

Identyfikator instalacji przedłożony w krajowych środkach wykonawczych

CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M

CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05

LIT. D

Identyfikator instalacji przedłożony w krajowych środkach wykonawczych

DE-new-14220-0045

DE000000000001320

LIT. E

Identyfikator instalacji przedłożony w krajowych środkach wykonawczych

DE000000000000005

DE0000000000000762

DE000000000001050

DE000000000001537

DE000000000002198

ZAŁĄCZNIK II

Rok	Międzysektorowy współczynnik korygujący
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %